

आदावन्ते रुधां ज्ञाने प्रयतेत चिकित्सकः ।
मेघजानां विधानेऽथ ततः कुर्याच्चिकित्सितम् ॥”
चिकित्सितमित्यत्र भावे क्तः । इति भाव-
प्रकाशे पूर्वखण्डः ॥ * ॥ अथ येन रोगाणां
ज्ञानं स्यात्तत्तदाह ।

“हेतुस्तदनु संप्राप्तिः पूर्वस्वरूपस्य लक्षणम् ।
तथैवोपशयः पञ्च रोगविज्ञानहेतवः ॥”
तत्र हेतुर्लक्षणमाह ।

“यत्तु न स्याद्दिना येन तस्य तद्वैतुष्यते ।
शास्त्रे संयवहाराय तत्पर्यायान् प्रवक्ष्याहे ॥
निदानं कारणं हेतुर्निमित्तस्य निवन्त्यनम् ।
मूलमायतनं तनुं प्रत्ययोऽपि निगद्यते ॥”

तत्र हेतुर्वाधीनां ज्ञानाय हेतुर्यथा । वर्षा-
रूक्षश्मद्विमानशनातिमैद्युनशोकपित्ताभ्या-
दयो वातप्रकोपहेतवो वातजान् आधीन् बोध-
यन्ति । शरत्कृन्धोष्णान् रूक्षक्रोधघातुधाभि-
घातादयः पित्तप्रकोपहेतवः पित्तजान् आधीन्
बोधयन्ति । वसन्तमधुरस्निग्धशीतादयः कफ-
प्रकोपहेतवः कफजान् आधीन् बोधयन्ति ॥ * ॥
अथ संप्राप्तेर्लक्षणमाह ।

“यथा दुष्टेन दोषेण यथा चानुविसर्पता ।
उत्पत्तिर्यामयस्यासौ संप्राप्तिर्यातिरागतिः ॥”
यथा दुष्टेन दोषेण यथा कारणभेदेन दुष्टेन
दोषेण । यथा चानुविसर्पता अनेकधा दोषाणां
विसर्पणमूढाधित्यगादिगतिभेदेन । तथा च
विसर्पता आमयस्य या उत्पत्तिः असौ
संप्राप्तिः । शास्त्रे व्यवहाराय संप्राप्तिः पर्याया-
वाह जातिरागतिरिति । संप्राप्तिरौपाधिक-
भेदानाह ।

“संख्याविकल्पप्राधान्यबलकालविशेषतः ।
सा भिद्यते यथानेव वक्ष्यन्तेऽष्टौ च्वरा इति ॥”
संख्यादिरूपा ये विशेषास्तेभ्यः सा संप्राप्ति-
भिद्यते भेदवती क्रियते इत्यर्थः । तत्र संख्यां
विदुषोति । यथा च्वरोऽष्टधा अतीसारः षड्वि-
विध इत्यादि । विकल्पं विदुषोति । दोषाणां
समवेतानां विकल्पोऽंशकल्पना । सम-
वेतानां समुद्दिष्टानां दोषाणां अंशकल्पना
हीनमध्याधिकभेदैर्भागकल्पना विकल्पः ॥ * ॥
प्राधान्यं विदुषोति ।

“स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्याभ्यां आधिः प्राधान्यमादि-
शेत् ।

आधिः स्वातन्त्र्येण प्राधान्यं पारतन्त्र्येणाप्राधा-
न्यस्य वदेदित्यर्थः । यथा स्वातन्त्र्यस्य च्वरस्य
प्राधान्यं च्वराधीनानां आसादीनामप्राधा-
न्यम् ॥ * ॥ बलं विदुषोति ।

“हेत्वादिकारुत्वाद्ययथैवलावलविशेषणम् ॥”
अत्रापि आधेरित्यनुवर्तते । हेत्वादेः हेतुपूर्व-
रूपाणां कारुत्वेन साकल्येन । अवयवेः एक-
देशेन । आधिर्बलावलयोर्विशेषणं विशेष-
बोधः ॥ * ॥ कालं विदुषोति ।

“नक्तं दिनतुंभुक्तांशैर्वाधिकालो यथाबलम् ॥”
नक्तमत्रायं रात्रिवाचकम् । एतेनैतदुक्तं

यस्मिन्नक्तादेरंशे यस्य दोषस्य प्रकोप उत्क्रोशस्ति
सोऽंशस्तदोषजस्य आधिः काल इत्यर्थः ।
नक्तादेरंशेषु वातादिप्रकोप उत्क्रो वागभटेन ।
“ते यापिगीऽपि ह्रस्वाभ्योरधोमध्योर्ह्रस्वश्रयाः ।
वयोऽहोरात्रिभुक्तानामन्तमध्यादिगाः क्रमात् ॥”
इति ॥

ते वातपित्तकफाः । अतुषु वातादिकोपो यथा,
“वर्षसु शिशिरे वायुः पित्तं शरदि उष्णके ।
वसन्ते तु कफः कृष्णदेशे प्रलतिरात्तवो ॥” * ॥
संप्राप्तिर्वाधीनां ज्ञानाय हेतुर्यथा । मिथ्या-
हारविहारकूपितवाताद्यामाश्रयगमनरसदूषण-
कोष्ठाभिर्विहिनैरसनरूपं च्वरोत्पत्तिप्रकारं
बोधयति तथा आधीनां संख्यादोषांशंश-
कल्पनाप्राधान्यबलकालांश्च बोधयति । तेषु
ज्ञानेषु चिकित्साविशेषः स्यात् ॥ * ॥ अथ
पूर्वस्वरूपस्य लक्षणमाह ।

“पूर्वस्वरूपस्य तद्वयेन विद्याद्वाविनमामयम् ।
सामान्यस्य विशिष्टस्य द्विविधं तदुदाहृतम् ॥
सामान्यं तत्र दोषाणां विशेषेणरूपधितम् ।
विशिष्टमोषद्वयं स्यात् विशेषैश्च समन्वितम् ॥”
दोषाणां विशेषाः जृम्भातिशयनेत्रदाहामि-
मान्वादयः । तत्र पूर्वस्वरूपं आधीनां ज्ञानाय
हेतुर्यथा । अमाद्यो भाविनं च्वरं बोधयन्ति ।
अथ च त एव अमाद्योऽतिशयितजृम्भाशुक्ता
भाविनं वातच्वरं नेत्रदाहशुक्ता भाविनं पित्त-
च्वरं वृद्धिमान्द्युक्ता भाविनं अग्निच्वरं बोध-
यन्ति ॥ * ॥ अथ लक्षणस्य लक्षणमाह ।

“पूर्वस्वरूपं विशिष्टं यदाक्तं तल्लक्षणं स्मृतम् ।
संस्थानं लिङ्गचिह्ने च अङ्गनं रूपमाहतिः ॥”
विशिष्टं पूर्वस्वरूपं ईषद्वयत्वं रूपं तदेव सन्त्य-
मज्जतं लक्षणं स्मृतम् । तत्र शास्त्रे व्यवहाराय
पर्यायानाह संस्थानमित्यादि । लक्षणं आधि-
ज्ञानाय हेतुर्यथा । खेदावरोधः सन्तापः
सर्वाङ्गग्रहणश्च युगपदेतल्लक्षणं च्वरं बोध-
यति ॥ * ॥ अथोपशयस्य लक्षणमाह ।

“औषधान्विहारानामुपयोगं सुखावहम् ।
शृणामुपशयं विद्यात् स हि सात्त्विकमिति स्मृतः ॥”
तत्र वातस्थोपशयमाह ।

“मधुरलवणसान्निध्यधनस्योष्णनिद्रा-
गुरुचक्रकरवस्तिखेदसंमहानानि ।
दहनजलदशेषाभ्यङ्गसन्तर्पणानि
प्रकुपितपवमानं शान्तमेतानि कुर्युः ॥”

अथ पित्तस्थोपशयमाह ।

“तित्त्वादुक्तवायुशीतपवनच्छायानिशावीलन-
ज्योत्स्नाभृगृह्यन्तवारिजलदक्षीगाचसंस्पर्शनम् ।

सर्पिः चौरविरिकसेकधिरसावप्रदेहादिकं
मानाहारविहारमेघजमिदं पित्तं प्रशान्तिं
नयेत् ॥”

अथ कफस्थोपशयमाह ।

“रूक्षचारकषायतित्तकटुकषायामनिहीवनं
धूमात्युष्णशिरोविरिकवमनं खेदोपवासादिकम् ।

लङ्घनाध्वनियुक्तजागरजलक्रीडाङ्गनामेवनं
पानाहारविहारमेघजमिदं अग्निगुणसुखं हरत् ॥”
जलक्रीडा कथं कथं हरति तदाह । जल-
क्रीडानितनशैलीनाचरुद्धदेहोष्मा पङ्कलिप्र-
पाकामिरिवोयो भूत्वा कफं शोधयति इति
समाधिः ॥ * ॥ उपशयो आधेज्ञानाय हेतुर्यदुक्तं
चरकेण । गूढलिङ्गं सक्रीयलक्षणस्य आधिसुप-
शयातुपशयाभ्यां परीक्षेति । तथा च सुश्रुते ।
“अभ्यङ्गस्वेदनस्नैहिकारो वातिको न यः ।
शान्त्येव तु विज्ञेयं रक्तमात्राक्षि दूषितम् ॥
सर्वेषामेव रोगानां निदानं कुपिता मलाः ।
तन्मकोपस्य तु प्रोक्तं विविधाहितसेवनम् ॥”

सर्वेषां रोगानां निदानं सन्निरुद्धं कारणम् ।
कुपितः खेदोद्वेगः । मला वातपित्तकफा
एवेत्यन्वयः । तथा च दागभटः । दोषा एव हि
सर्वेषां रोगाणां नेककारणमिति । गत्वागन्तुज-
आधिषु अभिचारः स्यात् । तत्र तच्चाप्युक्त-
नन्तरं दोषप्रकोपस्यावश्यं भावित्वात् । उत्पन्न-
द्रव्येषु गुणयोगस्यैव । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
पापजरोरोगा यथा । शातातपीयकर्मविपाके ।
“कुष्ठश्च राजयक्ष्मा च प्रमेहो ग्रहणी तथा ।
मूत्रवृक्षश्च शरीकाशा अतिसारभगन्दरौ ।
दुष्टव्रजं गण्डमाला पक्षाघातोऽपि नाशनम् ।
रत्नवमाद्यो रोगा महापापोद्भवाः स्मृताः ।
जलोदरयक्ष्मस्तु हृन्मूलरोगव्रजानि च ।
आवाणीज्वरश्चर्दिभ्रममोहगलघ्नाः ।
रक्तार्बुदविसर्पाद्या उपपापोद्भवा गदाः ॥
दृष्टावतानकश्चिचवपुःकम्पविचर्चिकाः ।
बल्मीकपुष्करिकाद्या रोगाः पापसमुद्भवाः ॥”
तथा ।

“अग्निशाला वृक्षां रोगा अतिपापाद्भवन्ति हि ।
अन्ये च बहुधा रोगा जायन्ते रोगसङ्कराः ।
उच्यन्ते हि निदानानि प्रायश्चित्तानि च
क्रमात् ॥”

सर्वरोगनाशकदानं यथा । हेमाद्रिधृतदान-
खण्डे भगवदात्मम् ।
“सुवर्षदानं सर्वेषां रोगाणां नाशकारणम् ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं कामजोद्भवम् ॥”

इति मूलमासतत्त्वम् ॥ * ॥

अथारोग्यज्ञानदिनम् । तत्र तिथयो रिक्ताः
प्रशस्ताः । दशमीप्रतिपद्वितीयात्रयोदशी-
पञ्चमीभिन्ना दध्यमाः । तत्र नक्षत्राणि । स्वाती-
अश्लेषाधनिष्ठाश्रतभिषाज्येष्ठाहस्तापुष्यपूर्वा-
वाटार्द्रापूर्वफल्गुनीपूर्वभाद्रपदमघाभरणीमृग-
शिराषि । तत्र वाराः क्रूराः । तत्र योगो अती-
पातः । अशोभनश्चन्द्रः । जयापेक्षया केन्द्रेषु
पापग्रहः । इति श्रुतिस्तत्त्वम् ॥ अपि च ।
“चन्द्राशुद्धौ अतीपाते भौमार्केशनिवासरे ।
ब्रह्मसूतो आधिसुक्तः कृशः क्षानं समाचरेत् ॥
पूर्वात्रयमघाश्लेषा भरणी क्षतिका तथा ।
आर्द्रायाश्च तिथौ रिक्ते चारोग्यज्ञानमाचरेत् ॥”
इति श्रुतिः चारसंयहः ॥